

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. (...) - R

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de (...)

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află soluținarea recursurilor formulate de **recurenta pârâtă (...)** și de **recurentul reclamant (...)** în contradictoriu cu intimatul (...), împotriva sentinței nr. (...) pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect *litigiu privind funcționarii publici*.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspunsul recurentul (...), prin reprezentant convențional, avocat (...), cu împuternicire avocațială aflată la dosar la fila 12 din dosar, lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință în sensul celor de mai sus, învederându-se instanței următoarele: în data de 04.12.2024, (...) a depus la dosar note scrise; în data de 10.12.2024, recurenta (...) a depus la dosar note de ședință.

Reprezentanta recurentului (...) învederează faptul că, în cuprinsul notelor scrise depuse pentru acest termen de judecată, s-a strecurat o eroare materială, în sensul că a fost menționat în mod greșit că toți membrii de sindicat sunt angajați în cadrul D.G.R.F.P., în realitate membrul de sindicat (...) fiind angajat în cadrul A.N.A.F.

La interpelarea instanței, reprezentanta recurentului (...) arată că prin notele scrise depuse pentru acest termen de judecată a suplimentat obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv a adăugat referiri suplimentare cu privire la Anexa II din H.G. nr. 520/2013 și a solicitat ca sesizarea să se facă prin raportare la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, având în vedere că membrii de sindicat sunt angajați în cadrul unei direcții generale regionale a finanțelor publice, administrația județeană a finanțelor publice fiind doar locul desfășurării activității.

Instanța acordă cuvântul asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 4 din Legea nr. 153/2017, raportat la principiile prevăzute la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, art. III din Legea nr. 207/2017 și art. 13 din H.G. nr. 520/2013, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat într-o administrație județeană a finanțelor publice, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale A.N.A.F. și a tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară.

Reprezentanta recurentului (...) arată că nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept pusă în discuție. Arată că opt dintre membrii de sindicat sunt încadrați în cadrul D.G.R.F.P. Cluj Napoca, locul desfășurării activității fiind A.J.F.P. Bihor, iar membrul de sindicat Mihaiu Ioan este angajat în cadrul A.N.A.F. Arată că (...) a fost numit în funcție de conducere prin ordin emis de președintele A.N.A.F. în temeiul art. 13 alin. (9) din H.G. nr. nr. 520/2013, astfel că în cazul acestuia este corectă raportarea privind maximul în plată din cadrul A.N.A.F.. Având în vedere că de dezlegarea acestei chestiuni de

drept depinde modul de soluționare a cererii formulate în prezentul dosar, reprezentanta recurente Sindicatul Finanțe Bihor solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Arată că, prin notele scrise depuse la dosar, a formulat suplimentar și o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept privind sporul de confidențialitate. Cu privire la această solicitare, solicită prorogarea pronunțării asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a se observa motivarea Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. 71/2024, apreciind că este posibil ca în cadrul acestei decizii să fie aduse lămuriri și cu privire la chestiunea de drept privind sporul de confidențialitate.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept pusă în discuție de instanță.

În privința cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată de recurentul (...), pentru dezlegarea chestiunii de drept privind sporul de confidențialitate, instanța prorogă punerea în discuție și pronunțarea asupra acesteia, ulterior pronunțării asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept pusă în discuție de instanță la acest termen de judecată.

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Analiza admisibilității în principiu

Instanța constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, motivat de faptul că:

1. Sesizarea în condițiile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, instanță competentă să soluționeze cauza în recurs.

2. Obiectul cauzei îl constituie stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, respectiv ale unor funcționari publici încadrați în cadrul structurii centrale A.N.A.F., respectiv a structurilor teritoriale ale acestei entități juridice.

3. De lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 39 alin. 1 și 4 din *Legea nr. 153/2017, raportat la principiile prevăzute la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, art. III din Legea nr. 207/2017 și art. 13 din H.G. nr. 520/2013* depinde soluționarea cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea.

Astfel, obiectul acțiunii îl constituie obligarea pârâtelor (...) și (...) la stabilirea și achitarea către reclamanti a salariului de bază la nivel maxim aflat în plată la nivelul structurii centrale A.N.A.F., precum și la nivelul maxim stabilit pentru celelalte instituții subordonate structurii centrale, a sporului pentru condiții vătămătoare sau periculoase și a sporului de confidențialitate, ca spor distinct de salariul de bază, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

Instanța de fond nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept în litigiu, respectiv dacă stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului care desfășoară activitatea într-o administrație județeană a finanțelor publice se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale A.N.A.F. și a tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară.

Analiza instanței de fond a privit două ipoteze distincte, respectiv: salarizarea personalului D.G.A.M.C., în sensul că a apreciat că salarizarea personalului D.G.A.M.C., ca structură centrală, se stabilește în primul rând la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul aparatului propriu al Agenției, și, numai în măsura în cadrul aparatului propriu al A.N.A.F. nu există funcții similare, atunci salarizarea se poate face prin raportare la funcțiile similare existente în cadrul instituțiilor subordonate A.N.A.F.

A doua ipoteză analizată a fost cea a funcționarilor publici din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice, în privința cărora judecătorul fondului a apreciat că se impune compararea nivelului de salarizare al reclamanților cu cel al personalului din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice din țară, fiind vorba despre entități care se află în subordinea unui ordonator de credite comun, care au același scop, îndeplinesc aceleași funcții și atribuții și sunt situate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar.

În recursul formulat împotriva sentinței recurate, recurenții reclamanți au invocat, în cadrul criticilor de nelegalitate subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ., printre alte critici, nelegalitatea hotărârii recurate prin prisma faptului că nu a fost acordat salariul maxim în plată identificat la nivelul tuturor structurilor teritoriale ale A.N.A.F., entitate juridică centrală.

Așadar, de modul de soluționare a chestiunii de drept menționate anterior depinde soluția asupra căii de atac formulate de recurenții reclamanți, astfel că este îndeplinită condiția privind relația de dependență între chestiunea de drept și modalitatea de soluționare a fondului cauzei.

4. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra acesteia instanța supremă nu a statuat până la momentul sesizării.

II. Expunerea succintă a litigiului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor la data de 03.11.2022, reclamanții (...) au solicitat, în contradictoriu cu pârâții (...) și (...):

- obligarea pârâților ca începând cu data de 01.01.2019 și în continuare, pe viitor, să calculeze, să acorde și să pună în plată salariul de bază la nivel maxim aflat în plată la A.N.A.F., precum și la nivelul maxim stabilit pentru celelalte instituții subordonate A.N.A.F., pentru aceeași funcție, grad, treaptă, gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive;

- recalcularea și achitarea diferențelor de drepturi salariale de care au fost lipsiți lunar, începând cu data de 01.01.2019, drepturi salariale care să fie calculate la nivelul maxim al salariilor aflate în plată la nivelul direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară, salarii defalcate pe funcții, clase, grade, trepte profesionale și gradații profesionale, sume actualizate cu dobânda legală penalizatoare și indicele de inflație, calculate de la data îndreptățirii la plată și până la data achitării integrale a drepturilor;

- obligarea pârâților la emiterea deciziilor de salarizare suplimentară conform celor de mai sus;

- obligarea pârâților la acordarea sporului pentru condiții vătămătoare sau periculoase, respectiv a oricăror altor sporuri de care beneficiază reclamanții, ținând cont de salariul de bază stabilit potrivit hotărârii.

În motivare, reclamanții au arătat, în esență, că își întemeiază acțiunea pe dispozițiile O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, astfel cum a fost interpretat art. 1 alin. 5¹ din acest act normativ prin Decizia nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv în sensul aplicabilității acestui text legal cu privire la întreg personalul plătit din fonduri publice.

Subsecvent reclamanții au invocat incidența prevederilor O.U.G. nr. 57/2015, pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru anul 2016, respectiv a O.U.G. nr. 20/2016 începând cu luna august 2016. Arată reclamanții că începând cu luna august 2016, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, salariul de bază sau indemnizația de încadrare urmau să fie aceleași, stabilită la nivel maxim, nefiind permis ca doi funcționari publici având același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite, astfel cum arată reclamanții că este

situația lor în raport cu situația altor funcționari publici, care sunt încadrați în alte structuri teritoriale ale A.N.A.F.

Apoi, reclamanții au arătat faptul că prin dispozițiile O.U.G. nr. 43/2016 legiuitorul a stabilit că la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, soluție infirmată, arată reclamanții, de Decizia nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și prin Decizia nr. 794/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Subsecvent, arată reclamanții, a fost adoptată Legea nr. 153/2017, care, la art. 38 și 39, prevede că în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

În privința sporului pentru condiții vătămătoare, respectiv a oricăror altor sporuri de care beneficiază reclamanții, care se acordă în cuantum de 15% sau în alte cuantumuri, în raport cu salariul de bază, solicită reclamanții ca raportat la dispozițiile art. 9 și art. 23 din Legea nr. 153/2017, să se dispună admiterea și a acestui capăt de cerere.

Prin precizarea de acțiune depusă la dosar la data de 06.01.2023, reclamanții au solicitat a se dispune acordarea, începând cu data de 01.01.2019 și în continuare, a sporului de confidențialitate în cuantum de 15% din salariul de bază stabilit conform pct. 1, sume care vor fi actualizate cu indicii de inflație și în privința cărora să se calculeze și dobânda penalizatoare.

Pârâta (...), a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă, respectiv ca neîntemeiată.

În motivare, pârâta a susținut, în esență, faptul că acțiunea este inadmisibilă deoarece reclamanții nu și-au întemeiat solicitările pe un act administrativ sau un act administrativ asimilat. De asemenea, pârâta apreciază că acțiunea este prescrisă pentru pretențiile aferente perioadei 01.01.2019 – 03.11.2019.

Pe fondul cauzei, pârâta arată că începând cu data de 01.08.2016 salariile de bază pentru personalul D.G.R.F.P. Cluj Napoca și unitățile sale subordonate au fost stabilite și acordate la nivelul salariilor de bază maxime în plată existente în cadrul celorlalte direcții generale regionale ale finanțelor publice, în conformitate cu dispozițiile art. 3¹ alin. (1) și art. 4 alin. (2) din O.U.G. nr. 57/2015, după care s-a aplicat, etapizat, Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Ulterior, arată pârâta, începând cu data de 01.01.2019, salariile de bază ale D.G.R.F.P. Cluj Napoca și ale unităților subordonate au fost stabilite în conformitate cu dispozițiile art. 34 alin. (1), alin. (2), alin. (3) din O.U.G. nr. 114/2018, și art. 38 alin. (6) și (7) din Legea cadru nr. 153/2017, în timp ce începând cu data de 01.01.2020, salariile de bază să fie stabilite conform art. 45 din Legea nr. 5/2020, legea bugetului de stat pentru anul 2020.

A mai invocat pârâta și Decizia nr. 49/2018, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a statuat în sensul că egalizarea la nivelul maxim salarial aflat în plată să face, în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, iar nu la nivel național.

Prin urmare, consideră pârâta, egalizarea salariilor de bază ale personalului D.G.R.F.P. Cluj Napoca și a unităților sale subordonate cu cele aflate în plată la alte direcții generale regionale ale finanțelor publice contravine Deciziei nr. 49/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ceea ce privește solicitarea reclamanților de a se dispune stabilirea salariilor cu luarea în considerare a hotărârilor judecătorești, arată pârâta că hotărârea judecătorească care a stat la

baza majorărilor salariale acordate salariaților din cadrul D.G.R.F.P. Galați a fost pronunțată într-o cauză în care, ca urmare a intrării în vigoare Legii nr. 153/2017, s-a solicitat obligarea instituției menționate să pună în aplicare dispoziții ale Anexei VIII, Cap. I, lit. A pct. 1 din lege, în sensul majorării cu 15% a salariului de bază al fiecărui angajat pentru complexitatea muncii, această hotărâre fiind pronunțată înainte de publicarea hotărârii prealabile nr. 82/2018, prin care s-a stipulat în sens contrar.

În drept, pârâta a invocat prevederile O.U.G. nr. 57/2015, ale Legii nr. 153/2017, ale O.U.G. nr. 114/2018.

Prin sentința nr. (...), Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunea și a obligat pârâții ca începând cu data de 02.09.2019 și în continuare, pentru viitor, să calculeze, acorde și să pună în plată reclamanților (cu excepția reclamantului (...)), salariul de bază la nivel maxim aflat în plată la A.N.A.F., precum și la nivel maxim aflat în plată în cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru aceeași funcție, același grad, aceeași treaptă și gradație, ca și cele ale fiecăruia dintre acești reclamanți, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărârile judecătorești definitive, precum și la acordarea sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase.

Totodată, a fost respins capătul de cerere formulat de reclamanți privind acordarea sporului de confidențialitate, ca spor distinct de salariul de bază.

În motivare, instanța de fond a reținut că în aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea nr. 153/2017, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

Prin urmare, constatând existența unor diferențe de salarizare în defavoarea reclamanților (cu excepția reclamantului (...)), judecătorul cauzei a dispus obligarea pârâților să calculeze, să acorde și să pună în plată reclamanților (cu excepția reclamantului (...)), salariul de bază la nivel maxim aflat în plată la A.N.A.F., precum și la nivel maxim aflat în plată în cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru aceeași funcție, același grad, aceeași treaptă și gradație, ca și cele ale fiecăruia dintre acești reclamanți, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărârile judecătorești definitive, precum și la acordarea sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase.

Împotriva sentinței nr. (...) au declarat recurs atât reclamanții, cât și pârâții.

Recurenții reclamanți au criticat soluția primei instanțe, arătând că au fost încălcate normele de drept material, prin neacordarea salariului maxim în plată identificat prin prisma probațiunii administrate, cât și prin neacordarea sporului de confidențialitate.

În drept, recurenții reclamanți au invocat prevederile art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.

Recurenta pârâtă (...), invocând pe de o parte nemotivarea hotărârii cu respectarea exigențelor impuse de art. 425 alin. (1) lit. b) C.proc.civ., precum și interpretarea și aplicarea greșită a normelor de drept material ale art. 38 și art. 39 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În drept recurenta pârâtă a invocat prevederile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 C.proc.civ.

Prin întâmpinările depuse, intimații au solicitat respingerea recursurilor formulate de părțile adverse, ca neîntemeiate.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

1. Punctul de vedere al recurenților reclamanți:

Recurenții reclamanți susțin, în esență, că prin raportare la faptul că sunt angajați ai D.G.R.F.P. Cluj Napoca, având loc al muncii la A.J.F.P. Bihor, la faptul că există o identitate de funcție și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul

salariului de bază/indemnizației de încadrare trebuie să fie stabilit la nivel maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate A.N.A.F., incluzând și hotărârile judecătorești definitive.

2. Punctul de vedere al recurenteii pârâte (...)

În opinia intimă, dispozițiile art. 39 alin. (1) și (4) din Legea nr. 153/2017 au făcut obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care a fost pronunțată Decizia nr. 71 în dosarul nr. 1617/1/2024, astfel că apreciază că nu se mai impune sesizarea în prezentul litigiu.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile:

„Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 4 din Legea nr. 153/2017, raportat la principiile prevăzute la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, art. III din Legea nr. 207/2017 și art. 13 din H.G. nr. 520/2013, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului care desfășoară activitatea într-o administrație județeană a finanțelor publice, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale A.N.A.F. și a tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară”.

2. Norme de drept interne relevante pentru analiză:

Potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, “(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.”

Conform alineatului (4) din același act normativ, “(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

Art. III din Legea nr. 207/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2017 privind completarea art. II din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare:

(1) Începând cu data de 1 noiembrie 2017, salariile de bază ale personalului din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc, prin asimilare, la nivelul salariilor de bază aferente funcțiilor publice și contractuale din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Asimilarea funcțiilor și salariilor prevăzută la alin. (1), precum și stabilirea noului nivel al drepturilor salariale se realizează prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Pentru funcțiile din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice care nu au corespondent în statul de funcții al aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și pentru care asimilarea nu se poate realiza conform alin. (1), stabilirea salariilor de bază se face prin asimilarea acestora cu alte funcții existente la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice pentru care s-a realizat asimilarea conform alin. (1), pe baza unor criterii aprobate prin ordinul prevăzut la alin. (2).

(4) Persoanele care ocupă funcțiile prevăzute la alin. (3) beneficiază de creșterea salarială procentuală rezultată ca urmare a aplicării dispozițiilor alin. (1) pentru funcția cu care se asimilează. În situația în care din aplicarea dispozițiilor alin. (1) pentru aceeași funcție rezultă creșteri salariale procentuale diferite, pentru funcțiile prevăzute la alin. (3) se va calcula și acorda o creștere procentuală medie.

(5) Salariul de bază stabilit conform alin. (4) nu poate depăși salariul aferent funcției prin raportare la care s-a realizat asimilarea conform alin. (1).

(6) Criteriile obligatorii care urmează a fi avute în vedere la asimilarea prevăzută la alin. (1), respectiv la acordarea creșterii salariale prevăzute la alin. (3) și (4) sunt, pentru funcțiile de conducere, următoarele: studiile, gradul profesional, atribuțiile specifice, complexitatea activității, nivelul de coordonare, iar pentru funcțiile de execuție acestea sunt următoarele: gradul sau treapta profesională, graduația, nivelul de studii, atribuțiile specifice.

(7) Criteriile de asimilare prevăzute la alin. (6) sunt obligatorii, dar nu limitative, prin ordinul ministrului finanțelor publice putându-se aproba și alte criterii de asimilare, precum și metodologia concretă de acordare a creșterii salariale procentuale prevăzute la alin. (3) și (4).

(8) În situația în care salariile de bază determinate în conformitate cu prevederile alin. (1), respectiv alin. (3), sunt mai mici decât cele aferente lunii octombrie 2017, se menține în plată cuantumul salariilor aferente lunii octombrie 2017.

(9) Pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în direcțiile generale regionale ale finanțelor publice pe funcții de același fel, salarizat potrivit alin. (1) sau, după caz, alin. (3), inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare, stabilit în condițiile prezentei legi, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Art. 13 din H.G. nr. 520/2013 din 24 iulie 2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală:

(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se înființează în subordinea Agenției direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, instituții publice cu personalitate juridică.

(2) Orașele în care au sediul direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, aria de competență a acestora, precum și lista direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București care se reorganizează ca direcții generale regionale ale finanțelor publice sunt cele prevăzute în anexa nr. 2.

(3) *În cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice funcționează, ca structuri fără personalitate juridică, administrații județene/de sector ale finanțelor publice, care pot avea în structură unități fără personalitate juridică, denumite unități fiscale.*

(4) *Organizarea și funcționarea direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, precum și a structurilor prevăzute la alin. (3) și (13) se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției, cu avizul Ministerului Finanțelor în cazul structurilor coordonate metodologic de structurile de specialitate din aparatul propriu al ministerului, respectiv structurile de trezorerie și contabilitate publică, ajutor de stat, practici neloiale și prețuri reglementate, inspecție economico-financiară și tehnologia informației și comunicațiilor.*

(5) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sunt conduse de un director general, funcționar public, numit prin ordin al președintelui Agenției, cu avizul consultativ al ministrului finanțelor publice.

(6) Directorul general al direcției generale regionale a finanțelor publice are calitatea de ordonator terțiar de credite.

(7) *Directorul general al direcției generale regionale a finanțelor publice este ajutat în activitatea sa de directori executivi numiți în funcție prin ordin al președintelui Agenției, cu excepția directorului executiv - trezorerie. Directorii executivi pot fi ajutați în activitatea lor de directori executivi adjuncți numiți în funcție prin ordin al președintelui Agenției.*

(8) *** Abrogat

(9) *Administrațiile județene/de sector ale finanțelor publice sunt conduse de un șef de administrație, ajutat în activitatea sa de șefi de administrație adjuncți, respectiv de trezorerul-șef, numiți în funcție prin ordin al președintelui Agenției, cu excepția șefilor de administrație adjuncți - trezorerie din cadrul administrațiilor sectoarelor 1 - 6 ale finanțelor publice și a trezorerului-șef.*

(10) Directorii executivi - trezorerie și trezorerii-șefi din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, trezorerul-șef din cadrul administrațiilor județene ale finanțelor publice, precum și șefii de administrație adjuncți - trezorerie din cadrul administrațiilor sectoarelor 1 - 6 ale finanțelor publice se numesc în funcție, în condițiile legii, prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(11) *Funcționarea unor structuri ale administrațiilor județene ale finanțelor publice și în alte localități decât cele în care funcționează sediile administrațiilor județene ale finanțelor publice se aprobă, prin ordin, de către președintele Agenției.*

(12) *Personalul de conducere și de execuție din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, cu excepția celui prevăzut la alin. (5), (7), (9), (10) și (15), se numește în funcție prin decizie a directorului general, în condițiile legii.*

(13) *În cadrul Direcției generale regionale a finanțelor publice București funcționează, ca structuri subordonate, fără personalitate juridică, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov, administrațiile sectoarelor 1 - 6 ale finanțelor publice, Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți și Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului București.*

(14) *** Abrogat ~

(15) *Șeful Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului București și al Administrației fiscale pentru contribuabili nerezidenți din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București sunt ajutați în activitatea lor de șefi de administrație adjuncți. Șefii de administrație și adjuncții acestor structuri se numesc în funcție prin ordin al președintelui Agenției, în condițiile legii.*

3. Jurisprudența Curții de Apel Oradea

La nivelul Curții de Apel Oradea nu a fost identificată practică judiciară în materie.

4. Jurisprudență la nivel național relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

La nivel național nu a fost identificată practică judiciară în materie.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Instanța apreciază că stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului care desfășoară activitatea într-o administrație județeană a finanțelor publice se va face la nivelul maxim de salarizare aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale A.N.A.F. și a tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară.

În acest sens, sunt avute în vedere dispozițiile art. III alin. (1) și (3) din Legea nr. 207/2017, care prevăd că salariile de bază ale personalului din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc, prin asimilare, la nivelul salariilor de bază aferente funcțiilor publice și contractuale din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar în măsura în care pentru funcțiile din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice nu există un corespondent în statul de funcții al aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și pentru care asimilarea nu se poate realiza conform alin. (1), stabilirea salariilor de bază se face prin asimilarea acestora cu alte funcții existente la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice pentru care s-

a realizat asimilarea conform alin. (1), pe baza unor criterii aprobate prin ordinul prevăzut la alin. (2).

Punctul de vedere al instanței se fundamentează pe rațiunea adoptării dispozițiilor art. III din Legea nr. 207/2017, de către legiuitor, în sensul asimilării salariilor de bază ale personalului din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu nivelul salariilor de bază aferente funcțiilor publice și contractuale din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Astfel, se apreciază că rațiunea asimilării salariilor de bază ale personalului din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu nivelul salariilor de bază aferente funcțiilor publice și contractuale din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală este tocmai asigurarea unei salarizări unitare a funcționarilor publici având aceeași funcție, același grad, aceeași treaptă și gradație, cu respectarea principiului legalității, principiului nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, precum și a principiului egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

Or, respectarea acestor principii se impune a fi făcută independent de nivelul structurii centrale sau teritoriale (regionale sau județene) la care sunt încadrați funcționarii publici din cadrul A.N.A.F.

În același sens, opinia instanței este fundamentată și de prevederile Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. 1099/11.06.2024 privind aprobarea structurii organizatorice a Direcțiilor generale regionale ale Finanțelor Publice, care delimitează atât la nivel regional, cât și județean, structura organizatorică a acestor direcții, iar salarizarea tuturor acestor funcționari publici, atât la nivel regional, cât și județean, se impune a fi realizată unitar, pentru toți funcționarii publici având aceeași funcție, același grad, aceeași treaptă și gradație, cu respectarea principiului legalității, principiului nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, precum și a principiului egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.

Pentru toate aceste considerente, instanța va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept enunțate.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 4 din Legea nr. 153/2017, raportat la principiile prevăzute la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, art. III din Legea nr. 207/2017 și art. 13 din H.G. nr. 520/2013, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului care desfășoară activitatea într-o administrație județeană a finanțelor publice, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale A.N.A.F. și a tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară.

Prezenta încheierea se va comunica cu Înalta Curte de Casație și Justiție.

Încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

Dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

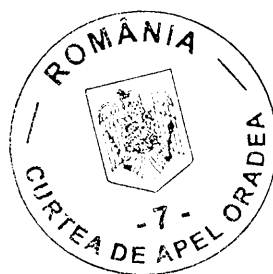
Pronunțată, azi, (...), prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red. jud. – (...)/(...)
Thred. – (...)/(...)/(...)

Emis 2 comunicări către:

1. (...)
2. (...)